

De Donau delta

Vogelreis, mei 2022

Bart ter Beek

Inhoud

Overnachtingslocaties	3
Vervoer, Onkosten en Vogels zoeken	4
Dagverslagen	5
Overige foto's; vogels	39
Overige foto's; insecten	40
Overige foto's; nachtvlinders	41
Soortenlijst vogels	42
Soortenlijst dagvlinders	46

Overnachtingslocaties

Dag 1-3

Eerste 3 nachten sliepen we in Navodari nabij Constanta. De plaats zelf is het toeristische centrum van de Roemeense Zwarte zee kust. Veel hoogbouw en weinig natuur. Vreemd genoeg was het wel lastig restaurants vinden. We verbleven in Vila Ducu. Betaalbaar, schoon en vrij rustig.

Dag 4-7

Vanaf Navodari naar Navaru bij Tulcea. 2,5 uur rijden ongeveer. Navaru is een rustig klein dorpje aan de oever van een grote Donau-arm. Het contrast met Navodari aan de Zwarte zee kust kan haast niet groter. Het hotel, tevens restaurant was de enige locatie waar gegeten en gedronken kon worden. Werkelijk prachtige plek. Het restaurant van het hotel vonden we wat minder maar verder uitstekend. Schoon en heel erg rustig. Prachtige view over de Donau. Vanaf het hotel kun je met een bootje de Delta in.

Vervoer

Vliegtuig – Amsterdam – Boekarest, met KLM. Geouwehoer met gereserveerde plekken maar uiteindelijk netjes ons geld teruggekregen.

Auto - Dit keer een Dacia Duster. Soort van 4 wd. Prima auto. Lekker hoog ook. Gehuurd bij Sixt. Balie is aanwezig in de terminal. Vanaf de terminal word je naar het verhuurbedrijf gereden. Dit ligt op het vliegveld. Prima service.

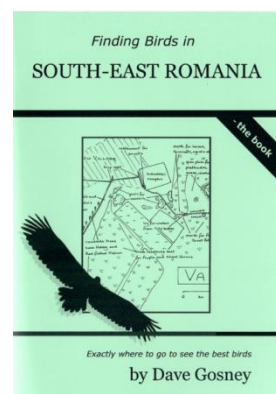
Onkosten

Per persoon waren we 850 euro kwijt voor de hele reis. Inclusief benzine, eten verzekeringen enz.

Vogels zoeken

Thuis reisverslagen doorgelezen en de uitvalsbases bepaald. Ter plaats gebruikt gemaakt van Dave Gosney's Finding birds in South East Romania.

De eerste dagen stonden er geen waarnemingen op, maar na dag 4 gebruik gemaakt van observation.com. Veel van onze waarnemingen zijn daar terug te vinden.

Door Corona heeft het een jaar langer geduurd maar nu dan eindelijk weer een vogelreis! En wel naar Roemenië!

De Donau delta en omgeving stond al langere tijd op ons verlanglijstje maar iedere keer werd er toch voor een andere bestemming gekozen. De vorige reis ging naar Georgië en we hebben ook al eens in Hongarije en Noord Griekenland naar vogels gekeken. Veel nieuwe soorten zullen we hierdoor waarschijnlijk in Oost Europa niet meer zien, maar zin hebben we er wel in!

20 mei

De avond voor vertrek brengt Isabelle me naar mijn ouders. Dat scheelt Martin morgenvroeg een uurtje omrijden. Tieme en Jip slapen ook bij opa en oma waardoor ik verbannen word naar zolder. Mijn oude kinderkamertje.

21 mei

4:30 gaat de wekker. Opgestaan en ontbeten. Net als vroeger heeft moeders de ontbijtspulletjes al klaar gezet. Pa komt er zowaar nog even uit om mij een fijne reis te wensen. Om 5 uur de voordeur achter me dichtgetrokken en naar Martin gewandeld. Martin staat al klaar. Rechtstreeks naar

Schiphol. Onderweg lekker rustig op de weg. Auto op P3 neergezet en om klokslag 7 uur staan we in de vertrekhal.

Lieuwe heeft in Amsterdam bij zijn zwager geslapen en sluit even later ook aan. We hebben ons reeds digitaal ingecheckt. Koffers worden ingeleverd, de bagage wordt gecheckt en vervolgens door de douane. Alles gaat lekker soepel. Lieuwe heeft weliswaar 2 messen (oeps niet meer aan gedacht) in zijn daypack maar zelfs dat zorgt niet voor al te veel oponthoud. Opvallend genoeg wordt alleen zijn multitool er uitgevist. Zijn zakmes wordt niet gevonden. Kopje koffie gedronken en naar de gate. Daar blijkt het vliegtuig een half uurtje vertraging te hebben.

Eenmaal in de lucht nog even geprobeerd wat bij te slapen. De vlucht duurt slechts 2,5 uur. Aangezien het in Roemenië een uur later is, staan we om 13:00 uur aan de grond. Duurt even voordat we allemaal de koffer hebben, maar rond 13:30 staan we voor de balie van het autoverhuur bedrijf. Sixt dit keer. Voor het eerst gekozen voor een, soort van, 4wd. Een Dacia Duster. Niet echt een 4 wd volgens mij maar wel een wat hogere auto. In het verleden te vaak problemen gehad met kleine lage auto's op slechte onverharde wegen. In Spanje hebben ze ons al een keer los moeten trekken en in Georgië hebben we zelfs een stuk van de onderkant van de auto verloren. Het verhuurbedrijf brengt ons naar de auto. Blijkt inderdaad de auto van de website te zijn. Op de website stond "of een gelijkwaardig model". Blijft daardoor altijd maar de vraag wat je daadwerkelijk voor een auto krijgt. Inmiddels worden de eerste soorten gescoord. Huiszwaluwen, boerenzwaluwen en spreeuwen.

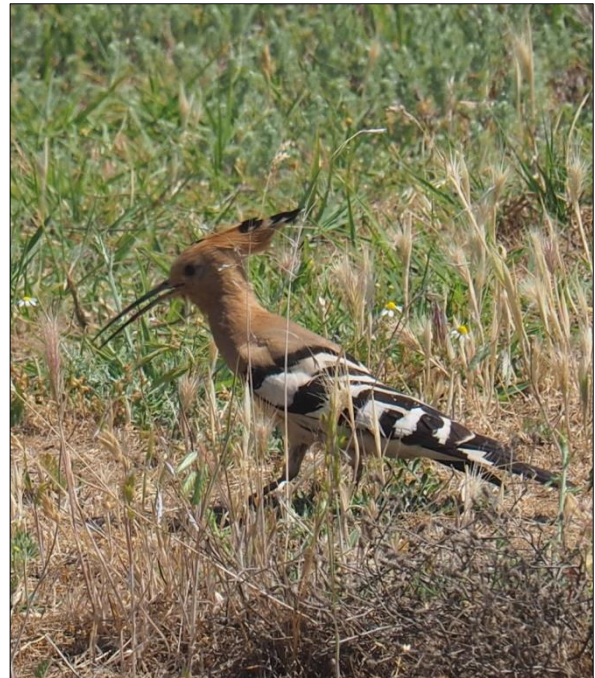
Lieuwe is zoals altijd de chauffeur maar heeft nog nooit in een automaat gereden. We proberen de auto te starten maar dat lukt

niet. Even terug naar de medewerker van Sixt. Na een vreemde blik en wat uitleg kunnen we uiteindelijk toch de weg op. Tis goed warm hier. Airco aan en langzaam wennen aan het verkeer. De wegen zijn goed maar de regels zijn wat warrig. Rechts voorrang of niet? Rechts inhalen? Maar al snel went het. Net buiten Boekarest onze eerste dikke soort. Een mannetje balkansperwer vliegt over. De zwarte vleugelpunten zijn mooi te zien. Bij het eerste water vliegen dwergaalscholvers. Langs de weg, zoals overal, bonte kraaien en op het draad grauwe klauwieren. Deze laatste zullen we werkelijke overal zien en soms in grote dichtheden.

Het wordt langzaam rustiger op de weg. Boekarest ligt nu echt achter ons. We rijden naar de zwarte zee. Naar de plaats Navodari, bij Constanta. De reis zal in totaal ongeveer 3 a 4 gaan duren. Hoge bergen zijn er niet. Het landschap golft wat op en neer. Bossen, dorpen en water zien we weinig wel enorme uitgestrekte akkerbouvvelden. Vaak met gewassen die nog maar net boven de grond uitsteken en die we niet herkennen. Soms met graan. Zover het oog reikt.

Het soortenlijstje wordt langzaam wat voller. Vooral met soorten die we uit Nederland kennen: kauw, putter, ooievaar en buizerd. Een lichte kiekendief met witte stuit vliegt ter hoogte van de auto. Mannetje grauwe. Later zou blijken dat dit de enige is die we deze reis zullen zien. Vlak bij de kust zit er een scharrelaar op het draad en ook zien we vanuit de auto onze eerste hop. Een echte stop hebben we nog niet gemaakt. Inmiddels is het bijna 17:00 uur en we moeten nog wel een uurtje denken we.

Tegen 18:00 uur zijn we er. Tenminste, in de plaats waar ons hotel ligt. Maar net als in Turkije en Spanje, waar we eerder op onze reizen zijn geweest, is hier de kuststrook ook volledig vol gebouwd met oerlelijke hotels en appartementencomplexen. Wij hebben gelukkig een kleiner hotelletje iets achter dit betongeweld. Een 10 tal kleine schone kamers en een kleine maar groene tuin. Hier zingt een zwarte roodstaart. Op de daken geelpootmeeuwen. Inchecken gaat zonder problemen. We hadden gevraagd om 2 kamers met “seperate beds”. Hebben ze opgelost door naast het tweepersoonsbed een matrasje te leggen. Lieuwe en ik een tweepersoonsbed. Martin een klein matrasje op de grond... Maar als aangegeven erg schoon en met uitzondering van blaffende honden, die je werkelijk altijd en overal hoort, is het er stil.

Nadat de tassen op de kamer zijn gezet gaan we op zoek naar een restaurantje. Verrekijker gaat natuurlijk mee. Het is even zoeken maar uiteindelijk vinden we een smalle doorgang naar het strand. Er zit een pelikaan op het water maar net te ver weg om er een soortnaam op te plakken. Wel enkele gewone aalscholvers. Aan de andere zijde de hotels. Het ziet er allemaal vrij verlaten uit. Een restaurant is nergens te bekennen. In een buurtsuper vertelt een local waar we goed en betaalbaar kunnen eten. Achteraf een gouden

tip. Het is even zoeken maar het lukt ons het restaurantje te vinden. Binnen in het restaurant alleen maar locals. Het is hier vrij druk maar buiten is nog plek. We zitten aan het water, een binnenmeertje. Weinig vogels. Enkele eenden en geelpootmeeuwen. Wel vliegt er nog een kwak over. De porties zijn niet echt groot. Voorafje en nagerecht is wel gewenst maar verder smaakt het prima. Om 22:00 uur zijn we weer op de kamer. Direct gaan slapen.

22 mei

6 uur gaat de wekker. In Nederland is het nog maar 5 uur. Foei, wel vroeg, maar de zon kijkt al boven de horizon uit. Lieuwe en Martin zijn vergeten de wekker te zetten. Heb hierdoor wat meer tijd om te zoeken naar de accu van de camera. Zal ik toch niet vergeten zijn? Kan deze echter nergens vinden. Wat een drama! Geen foto's dus? Martin heeft nog een klein cameraatje bij zich en we hebben onze telefoons maar de kwaliteit daarvan is niet al te best.

Roodpootvalk

20 minuten later zijn Lieuwe en Martin klaar. Martin moet, zoals gebruikelijk, nog een extra keer naar de wc maar dan kunnen we toch gaan.

Zoals vaker plannen we onze dagtochten aan de hand van de gidsen van Dave Gosney en observation.com. Veel vogelaars zijn er echter deze maand nog niet geweest in Roemenië, waardoor observation.com afvalt. Dave Gosney blijft over. Onze eerste bestemming: Vadu en omgeving.

Eerst langs de enorme rij hotels maar even later zijn we de stad uit. Bij een zijweg nabij de Petromidia-rafinaderij zetten we voor het

eerst onze auto stil. De wegen zijn wit van de kalk als ook de bomen en struiken aan weerszijden van de onverharde weg. Er staat een cementfabriek in de buurt. Veel poelen en wat grotere waterpartijen hier en dicht struikgewas. Via een ongebruikt treinspoor kunnen we wat heen en weer lopen. Een buidelmeees horen we in de bosjes roepen. En ook, natuurlijk, grote karekieten. Die hoor je werkelijk overal. De zang van een andere vogel trekt de aandacht. Deze kennen we niet. Hij zingt goed door wat ons de gelegenheid geeft de juist vogel er bij te zoeken. Het blijkt een veldrietzanger te zijn! Gave soort.

Opnieuw overvliegende dwergaalscholvers. Ook purperreigers, een kroeskop- en roze pelikaan vliegen over. Op het water krooneenden. Prachtige plek!

Vlak voor Vadu zetten we de auto weer even aan de kant. Lekker rustige weggetje. Voor ons, een strook akkerbouwgebied met daarachter de eerste rietvelden van de Donau delta. Achter ons een strookje bos. Over de bomen vliegen roodpootvalken heen en weer. Prachtig mooi die donkere mannetjes. Ook vliegt er een vorkstaartplevier over.

Direct voor Vadu moeten we rechts af. Eerst maar even stoppen. Vlak bij een wand waar bijeneters af en aan vliegen. Rechts van de weg iets lager in het landschap liggen een paar plasjes die bijna opgedroogd zijn. We hebben er goed zicht op. Het blijkt een ideaal gebiedje voor steltjes. Er zitten zo'n 10 kleine strandlopers, een krombekstrandloper, 5 kluten, 4 steltkluten en een oeverloper. Naast 2 kokmeeuwen zitten een 10-tal dwergmeeuwtjes. Daarnaast nog een aantal bergeenden en een kuifleeuwerik. Op het

draad onze eerste kleine klappekster. Ik loop het talud af. Een boer met paard en wagen neemt iets verder op met een volgeladen wagen de tegengestelde route. Dwars door het hoge gras het talud omhoog. Waarom hij juist daar omhoog gaat en niet via het weggetje waar ik gebruik van maak is mij een raadsel, maar hij krijgt het uiteindelijk voor elkaar. Een Roemeen komt naar mij toe en geeft aan dat we niet verder het gebied in mogen. Blijkbaar privé-gebied. Dan maar terug de auto in.

Wand met bijeneter nesten

De weg die we volgen gaat rechts voor Vadu langs en loopt door een prachtig beschermd natuurgebied. Helemaal tot aan de zee. Aan weerszijden van de onverharde weg liggen poelen. Doordat de weg wat verhoogd ligt kunnen we goed over het water heen kijken. Nederlandse vogels op het water. een 5-tal grutto's, een paar zomertalingen, 5 kemphanen en een foeragerende zwarte stern. Een ratelende snor en een hoempende roerdomp laten zich vanuit de rietvelden horen. Dan laat zich heel even een hondachtig dier zien. Een goudjakhals? In Georgië hadden we ook zo'n vage 1 seconde waarneming van dit dier. Toen te vaag om er zeker van te zijn. We wachten nog even maar ook nu lijkt het dier zich niet meer te laten zien. En dan staat het er plotseling toch. Alle tijd om rustig te kijken nu. Prachtig dit! Ik kan er zelfs een kort filmpje door mijn telescoop van maken. Echt prachtig. Eindelijk. Nu dan toch overduidelijk een goudjakhals. Jammer dat de accu niet in de camera zit, maar het mag de pret niet drukken. Wellicht de leukste waarneming van de reis.

Film still van een goudjakhals

Over ons heen vliegen 4 roze pelikanen. Grote bakbeesten zijn het. In het plasje verderop broeden enkele 10tallen visdieven. Als we langzaam verder rijden laten we het vogelrijke zoete water achter ons. Het wordt droger. We naderen de zee. Af en toe stuift er een auto voorbij. In de struiken wat kleinere zangvogels. Groepje Spaanse mussen, een braamsluiper, zwartkop en een spotvogel. Even later, het is ongeveer lunchtijd, komen we aan bij zee. Er staat een aantal auto's en er liggen mensen te zonnen. Toch wel wat gênant om hier met je verrekijker te lopen. We zetten onze telescoop maar niet op. Opmerkelijk dat het hier nog vrij druk is. De reis er naar toe voerde over een kilometers lange onverharde weg. Tot onze verbazing staat er zelfs een restaurantje. Over ons heen vliegt een wolkje spreeuwen. Ik ren er achter aan want ze vallen net achter een duintje naar beneden. Als ik ze in beeld krijg blijken het roze spreeuwen te zijn. Een 50 tal. Prachtig. We hebben een biertje verdiend vindt Lieuwe. Broodjes hebben ze niet. Kip en patat wordt de lunchmaaltijd.

Roze pelikanen

s 'Middags naar Lake Istria. Iets ten Noorden van Vadu. Ook nu weer een lange onverharde weg. Deze eindigt bij enkele omheinde visvijvers. Zoals in "Gosney" aangegeven

Siesel

kunnen we niet bij de vijvers komen, maar de bosjes rondom schijnen goed te zijn voor kleine zangvogels en er ligt een groot meer iets verderop.

Iets voorbij het hek lopen tientallen vissers bij een klein stroompje. Het is weekend en we hadden al gelezen dat het in het weekend beredruk kan zijn. In de verte zien we hoge rietkragen. Daarachter ergens ligt het meer. Er loopt geen pad naar toe. Lastig te bereiken. Veel lijkt hier niet te beleven. Er vliegt een lepelaar en een zwarte ooievaar over. Ook

veel siesels hier. Als we terug rijden glijdt er een grote slang voor de auto langs. We kunnen het niet op naam brengen helaas.

De laatste plek voor vandaag is een steengroeve bij Piatra. Totaal andere omgeving hier. Als verwacht hoge steile wanden en veel rotsen. Tapuiten gebied! De gewone tapuit laat zich veelvuldig zien maar als we even rondlopen vinden we ook bonte tapuiten. Ook veel zingende ortolanen. Een arendbuiserd vliegt over. Iets verderop zingt een tjiftjaf. Onze eerste van deze reis. Langs de groeve nemen we het weggetje omhoog. In de diepte bij het enige watertje op de bodem van de groeve roept zowaar een groenpootruiter. Het zal de enige zijn die we deze reis horen. Aan de overzijde zien we vogelaars lopen. Althans dat denken we. Een van de personen begint plots te rennen en te wijzen naar een plek op de rotsen. We rijden snel naar beneden om te vragen wat er gezien is. Maar het blijken onderzoekers. Ze zijn hier voor de bonte tapuiten. Toch een zeldzame vogel in Roemenië. We vertellen ze dat we iets terug ook nog 2 paartjes hebben gevonden en rijden vervolgens terug naar het hotel.

Het was ons gisteren goed bevallen dus maar weer naar hetzelfde restaurant. We kunnen helaas niet binnen zitten. Het is inmiddels bewolkt geraakt en er staat een frisse wind. Snel wat gegeten en rond 10 uur thuis. En zowaar, ik vind mijn accu van mijn camera terug! Het zat nog in de oplader. Ha heerlijk. Mooi dagje vandaag. Vooral de ochtend was fantastisch. Biertje op het balkon en lekker slapen.

23 mei

Idem als gisteren. 6 uur er uit maar de andere kamer slaapt nog. Er valt niet veel te zien in deze lelijke versteende omgeving maar toch even, om de tijd de doden, een rondje blok gemaakt. Tot mijn verbazing zingt er een vogel

in het enige onbebouwde stukje bouwgrond. Enkele dichte struiken hier. Van een afstand lijkt het op een Europese kanarie. Maar het blijkt zowaar een krekelzanger te zijn.

Bij terugkomst is de rest aangekleed en klaar om te gaan. Brood, vlees en kaas hebben we gisteren al gekocht. Ontbijten gaan we later ergens langs de route doen. Eerst maar eens de weg op. Gisteren naar het noorden vandaag naar het zuiden. Lake Techirghiol is de eerste stop. Eerst weer door de schier oneindige betonnen massa. Constanta, Eforie Nord, Eforie Sud gaan naadloos in elkaar over zonder groen er tussen. Af en toe zien we een glimp zee tussen de hotels door. Goeie plek om pijlstormvogels te zien geeft "Gosney" aan. Maar zie maar eens een weggetje naar zee te vinden. Alles lijkt privé eigendom van de hotels.

Ergens ter hoogte van Eforie Sud moeten we rechtsaf. Even slingeren we nog door wat bebouwing

en dan ineens zijn we er uit. Voor ons ligt het meer. We rijden er rechts omheen naar een enorme tv toren. We stappen uit. Het is voor het eerst wat bewolkt en fris. Een zwartkopmeeuw loopt iets verderop op een strandje. Geoorde futen op het water. Om ons

heen hopt een hop en op het draad een scharrelaar en enkele bijeneters. Deze soorten voelen nu alweer “normaal”. Iets verderop laat een familie duinpieper zich mooi fotograferen. Ook een Izabeltapuit hier.

Bijeneter

Duinpieper

We rijden langs de tv toren maar veel verder reikt het verharde pad niet. Wel een karrenspoor maar ook met onze wat hogere auto durven we het niet aan. Dan maar terug.

Op de digitale kaart zien we nog een andere route die om het meer heen leidt. Geen verharde weg maar we gokken het er maar op. Het pad is in eerste instantie nog wel goed te doen maar langzaam wordt het slechter. Al vaker met elkaar over gehad: de momenten dat we op plekken rijden waar eigenlijk geen

weg meer aanwezig is zijn de minst leuke ervaringen tijdens de reis. “Dat moeten we toch eens zien te voorkomen”. Maar we lijken er nu toch weer langzamerhand in verzeild te raken. 1 groot voordeel; de auto staat wat verder van de grond. Langzaam hobbelen we tussen de stenen en diepe gaten door. Het gras horen we langs de onderplaat van de auto schrapen. Soms wordt de weg zo slecht dat we weer terug moeten om een andere route te kiezen. Maar uiteindelijk zonder schade bereiken we het meer. Pfff, dat hebben we weer gehad.

Het is nog steeds Lake Techirghiol maar dit is het zoetwatergedeelte. In het meer ligt een dam die zoet en zout van elkaar scheidt.

Het was een vrij spannende rit maar het resultaat is er wel naar. Bijzonder vredige plek hier. We staan nog wat hoger op de helling. We kunnen goed om ons heen kijken. Aan de overkant van de uitloper van het meer ligt een boerderij. Alleen bereikbaar via zandwegen. Naast de boerderij, rietvelden. Om ons heen glooiende heuvels met gras, granen en ander landbouwgewassen. Een oude herder met geiten loopt langs. Hij groet ons vriendelijk. De zon begint te schijnen. Voor ons op het karrespoor een “dombrowski” kwik. De Roemeense variant van onze gele kwik. In een bocht van het meer wat zandstrandjes. Op het drooggevalen gedeelte staan 4 kroeskoppelikanen. Ook wat steltjes hier.

“Dombrowski” gele kwikstaart

De kromme snavels horen bij krombekstrandlopers. 10 tellen we er. De wat korte rechte snavels die er tussen zitten zijn van kanoeten. Ter hoogte van de boerderij en het riet lopen twee ralreigers over de weg. Een grote wolk meeuwen is boven het meer aan het foerageren. De klaaglijke roep verradt de soort: zwartkopmeeuwen.

We rijden nog een klein stukje verder naar de plek van de pelikanen. Iets daarachter ligt de dam door het meer. Achter het dammetje zien we ook steltlopers lopen. Kemphanen, kleine strandlopers en steltkluten. Geen grote aantallen maar wel een leuke diversiteit. Ook een rustende lepelaar hier. Twee flamingo's komen door het diepe water aangezwommen. Als we staan te kijken komt er over het dammetje een Roemeense jongen aangefietst. Enthousiast wijst hij ons de flamingo's aan. "Heel zeldzaam hier" geeft hij aan. "Enkele jaren geleden zaten hier voor het laatst flamingo's. Vogelaars uit de wijde omtrek zijn toen komen kijken", zegt hij. Wij dachten dat het een vrij algemene soort zou zijn in dit deel van Roemenië, maar het zullen inderdaad de enige twee zijn die we deze reis zullen zien.

Het is wat vogelsoorten betreft hier nu wel "op" maar het is een fijne plek. We blijven nog wat langer hangen. De hond van de herder denkt er blijkbaar hetzelfde over. Hij is onder onze auto gekropen en ligt lekker te slapen. Het trekt zich niets aan van de herder die een paar 100 meter verder op tegen hem staat te schreeuwen. Zo meteen niet vergeten bij het wegrijden.

Het dammetje naar de overkant bestaat uit rotsblokken met een onverhard pad er tussen. Tussen de rotsblokken zien we een aantal slangen. Soms glijden ze het water in. Dobbelsteenslangen denken we. Lieuwe is de andere kant opgelopen en vindt naast dobbelsteenslangen ook nog een groene pad. We hadden deze al wel gehoord maar konden er nog geen merkje op plakken.

Dobbelsteenslang

Groene pad

Als we naar de auto toelopen kiest de hond van de herder toch het hazenpad. We rijden om het water heen richting de boerderij. De twee ralreigers zijn nergens meer te bekennen. Er roept wel een kwartel uit het hoge gras. Iets verderop, nog steeds op het boerenweggetje, rijden we tussen een aantal houten en slecht onderhouden huisjes door. Direct daarachter weer brede rietkragen. We stappen uit om te luisteren. Dit is een goeie op plek voor zwartkoprietzanger en klein waterhoen volgens "Gosney". Maar deze laten zich niet zien of horen. Wel een baardman en ik hoor de enige waterral die we deze reis zullen horen.

Entree Hagieni nature reserve

Ook weer een overvliegende roodpootvalk en arendbuizerd.

Het begint wat te regenen. We rijden nog over de onverharde wegen rondom het meer. We voelen de auto af en toe wegglijden. Erg leemachtig hier. Maar na een half uurtje glibberen en glijden bereiken we de verharde weg. Op naar het Hagieni Reserve. Een bosgebiedje in de buurt. Tot nu toe alleen nog maar riet, moeras en open water. Leuk om nu het bos in te gaan. Het is even zoeken naar de juiste afslag maar lang duurt het niet.

Bij het uitstappen direct nieuwe reisoorten. Zomertortel en groenling. Er loopt een pad door het bos. Het pad loopt naar beneden. Het regent weer een beetje en veel muggen hier. Hmm niet echt fijn vogels kijken zo. Een groepje honden "bewaakt" de weg. Ze hebben een grote mond maar zien er verder

niet gevaarlijk uit. Als we een beetje dichtbij komen stuiven ze weg. Pas als we voorbij zijn krijgen ze hun bravoure weer terug en komen stiekem achter ons aan. Maar niet te dichtbij. Schijters zijn het. .. Gelukkig maar.

We horen en zien merel, zanglijster, nachtegaal, koolmees en pimpelmees. Als we beneden aankomen horen we een cettiszanger bij het riviertje/watertje dat hier ergens moet liggen, maar door het dichte struikgewas niet te zien is. Lopen we nog verder of gaan we terug? Het wordt langzaam aan wel droog. Toch maar een klein stukje verder. Er staan verspreid wat verlaten kleine

gebouwtjes met een wat lugubere uitstraling. Hoge hekken met prikkeldraad er om heen, maar de poort in het hek zijn open. Vaag. Als we bij zo'n huisje staan te kijken horen we boven ons een bonte specht. De roep wijkt echter wat af. We zien hem even. Het witte kopstreepje is onderbroken. Een Syrische bonte specht! Ook een gewone bonte specht en een kleine bonte specht in de bomen. Toch nog wel de moeite waard. Op de terugweg naar de auto staan we nog een tijd stil bij een roepende gaai. Wel een afwijkende roep. We zien de vogel niet. Toch een wielewaal? Daar houden we het op. Nog nooit gehoord dit geluid. Er vliegen enkele appelvinken over. Bij de auto zingt een ortolaan. Ik probeer er een foto van te maken maar daar heeft hij niet zoveel zin in. Martin vindt ook nog een sperwergrasmus. Leek wat tegen te vallen maar al met al toch behoorlijk wat nieuwe soorten voor deze reis. We zijn nu bijna bij Albesti. Aan de andere kant van het dorp ligt een gebied dat "Gosney" de Albesti Steppe noemt.

Een lange kaarsrechte onverharde weg loopt hier over de heuvels richting Bulgarije. Erg droog en stoffig hier. Bijna geen verkeer. Parallel naast de weg ligt een karrespoor. Als we de auto langs de weg zetten en over het karrespoor kijken zien we behoorlijk wat vogels "kruipen". Leeuweriken! Veldleeuwerik, kortteenleeuwerik, kalenderleeuwerik en kuifleeuwerik. Toch wel behoorlijke aantallen. Ook duinpieper, zwartkopgors en izabeltapuit. Mooie soorten hier. Een vos loopt verderop door het veld. Lieuwe denkt ver weg een griel te zien. De vogel laat zich even goed bekijken. Inderdaad een griel. Altijd een bijzonder lastige soort. Gaaf hoor! Er stopt een auto naast ons. Grenspatrouille. Wat we aan het doen zijn vragen ze. Ik kijk even naar de telescopen en het vogelboek. "Geen metaaldetectoren bij jullie" vragen ze. Tis wel wat spannend anders was ik in de lach geschoten. "Nee geen detectoren bij ons" geven we aan. "Ok dan is het goed. Fijne dag nog". Moet eerlijk zeggen dat ik mijn mening over Roemenen moet bijstellen. Ook deze heren zijn best vriendelijk.

Het is tijd om te gaan eten. Terug naar het hotel. Was een mooie dag. Wederom naar hetzelfde restaurant. Het is maandag en dus rustig. We kunnen binnen zitten. Lieuwe vraagt om een authentiek Roemeens gerecht. Als de ober uitlegt wat hij hem kan serveren krabbelt Lieuwe toch terug. De schijterd. Wel een Roemeense borrel gedronken. Thuis nog een biertje op het balkon en naar bed. Ik begin wat koppijn te krijgen.

Ortolaan

Kortteenleeuwerik

Kalenderleeuwerik

24 mei

s 'Nachts eruit voor een ibuprofen.

Aan de 2 biertjes en die ene borrel zal het wel niet liggen toch? Zit wel irritant vaak zo'n dag tussen. Hopelijk helpt het pilletje. Maar de volgende ochtend is het nog steeds donker in mijn hoofd. Duizelig en hoofdpijn. Hopelijk klaart het in de loop van de dag weer op.

Vandaag laten we het hotelletje achter ons en rijden we naar het noordelijke deel van de Donau delta. Daar ligt ons tweede hotel. Het is maar 2,5 uur rijden en op de route liggen nog enkele interessante gebieden. Onze eerste stop ligt aan de westkant van Piatra. Deze omgeving hebben we grotendeels al verkend maar dit plekje nog niet.

Brak...

We rijden op een onverharde weg richting de plek waar we op 22 mei zijn begonnen. Aan de linkerkant een kleine afgraving waar vuil in is gestort. Voor ons de grote(cement?)fabriek. De vrachtwagens rijden af en aan over het smalle onverharde weggetje, maar wij vinden net iets van de weg af een mooi plekje om over de baai onder ons te kijken. Aan de rechterkant van de baai rietvelden en links daarvan het open water van een afgesloten zeearm. We hebben er prachtig zicht op. Nou ja, Lieuwe en Martin dan. Ik zit aan de kant en probeer wat te slapen.

Als Martin enkele dwergsterns ziet sta ik even op om mee te kijken. Andere soorten die Lieuwe en Martin hier zien en horen: snor, zwarte stern, witwangstern, cettiszanger, purperreiger en pontische meeuw. Als ik omhoog kijk zie ik zowaar een lijntje zwarte ibissen langs vliegen. Een groepje roze spreeuwen vliegt over. Op het water ook nog krooneenden.

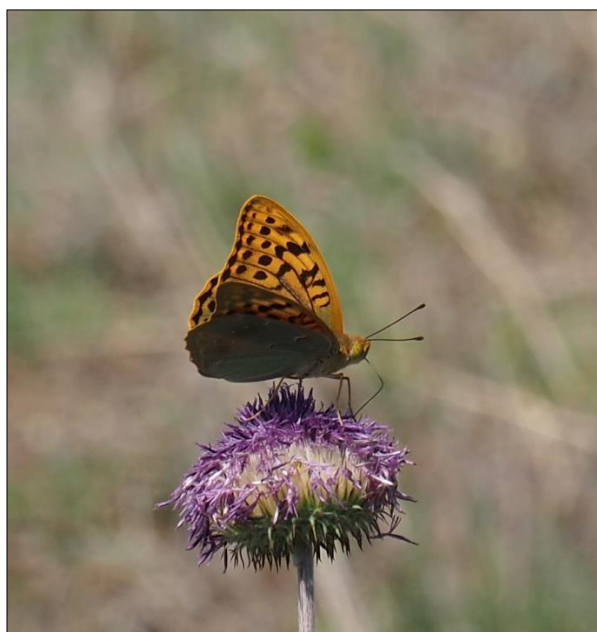
Pontische meeuw

We rijden een klein stukje verder over hetzelfde weggetje. Als Martin en Lieuwe de waterlijn willen bekijken blijf ik zitten. Even slapen, wellicht helpt dat. Ralreiger, roze pelikanen en opnieuw een veldrietzanger hier. Als ze een half uur later terugkomen voel ik me gelukkig een stuk beter. Het hazenslaapje heeft donders geholpen. Pff gelukkig, we kunnen weer. De volgende bestemming is de Cheia Gorge. Een klein uurtje rijden.

Als we in het gebied zijn aangekomen zetten we de auto iets van de weg af op een onverhard stukje boven op een heuvel stil. Wat verspreid liggende bosjes hier. Wat dieper in het dalletje wat meer bomen. De lucht wordt afgezocht naar roofvogels. Die zijn we in eerste instantie niet maar mijn oog valt wel op een klein tentje zo'n 200 meter

verderop. Jagers? Als ik mijn telescoop er op zet gaat vrijwel onmiddellijk het tentje open en komt er een bijzonder schaars geklede jonge dame naar buiten. Huh? Wat is dit dan? Die had ik niet zien aankomen. Lieuwe en Martin getipt. We zijn even afgeleid. Van de schrik bekomen vinden we het toch wat gênant. We pakken de telescoop op en zetten deze 100 meter verderop, uit het zicht van de tent, weer neer. Veel vlinders hier. 10tallen kardinaalsmantels, hooibeestje, veldparelmoervlinders, kleine parelmoervlinder en heideblauwtje. Boven ons vliegt een wespendif over. We steken de weg weer over en wandelen aan de andere kant, over het bergruggetje, verder. De roofvogels doen het goed. Slangenarend, buizerd en 2 arendbuizerds. Ook nog een sperwergrasmus hier.

Van linksboven naar rechtsonder: duinparelmoervlinder, veldparelmoervlinder, klaverblauwtje, kardinaalsmantel, icarusblauwtje en oostelijk kalkgraslanddikkopje

Terug naar de auto. De volgende stop ligt een paar kilometer verderop. De weg loopt hier door een prachtige ravijn. Stijle rotswanden aan weerszijden en een groen dalletje met een beekje er tussen. Er jubelt een boomleeuwerik. Bij het water plonsen een paar Europese moerasschildpadden het water in. We lopen wat rond. We zien opnieuw een scharrelaar, ortolaan en Syrische bonte specht. Er vliegt een dwergarend over. En weer wat nieuwe vlinders. Klaverblauwtje en oostelijk kalkgraslanddikkopje. Geen nieuwe vogelsoorten hier. 1 kilometer verder wijken de rotswanden iets verder uit elkaar. Het

grazige tussenstuk wordt iets breder. Dit is het laatste stukje "gorge". De uitgang is al te zien. Genoeg plek om de auto nog 1 keer te parkeren. Als we uit stappen valt ons oog wederom op een tentje aan de andere kant van het dalletje. Het zou toch niet?

Blijkbaar hebben de dame en heer haast gehad want alleen een enigszins transparant binnententje is opgezet. We kunnen er iets doorheen kijken. Tjonge jonge het leven wordt gevierd hier in Roemenië. En niet zo'n klein beetje ook. Wat zich daar binnen afspeelt gaat de inhoud van dit rapport verder niet bereiken.

Terug naar de vogels. Ook aan de andere kant van het dal is er opwinding. Een zwarte roodstaart en bonte tapuit zijn luidkeels aan het alarmeren. Een ekster is op rooftocht, maar gaat er even later onverrichte zake vandoor. Ook een 20-tal roze spreeuwen vliegen over. Opmerkelijk hoe vaak we die nu

al hebben gezien. In Georgië moesten we daar naar zoeken en hield de teller op bij een 2-tal groepjes. Hier nu al 5 x of iets dergelijks? Als we zo'n 20 minuten later naar de auto lopen is het nog steeds feest in het tentje. We laten de jongelui achter ons en gaan weer op weg.

Op naar Nufaru bij Tulcea. We proberen nog even bij Sinoie bij het water te komen maar na een tijdje besluiten we toch maar om te keren. "Gosney" is hier niet echt enthousiast over en we moeten nog een behoorlijk stuk op een hobbelige onverharde weg. Aangezien het

later in de middag is besluiten we maar naar het hotel in Nufaru te rijden. Wel vliegt er nog een vorkstaartplevier over. Onderweg naast schier oneindige langbouwvlaktes ook 100-en windmolens.

Tegen 18:00 uur komen we bij het hotelletje aan. In eerste instantie vragen we ons af waar we naar toe rijden, maar na het laatste bochtje rijden we plots de parkeerplaats van het hotel op. En wat een fantastische plek! Het terras is gebouwd op een vlonder op de oever van een zijarm van de Donau. Geen weg of iets dergelijks ertussen. Gewoon direct aan het water. Onze kamers kijken uit over het water. Echt prachtig. Ook hier weer roze spreeuwen. Mooie groep van 20. Noordse nachtegalen tetteren aan de overkant van de rivier. Een kwak vliegt over.

Grauwe gors

Er zit een restaurant bij. Op de menukaart staat zo ongeveer alleen vis. Dat is dan wel jammer. Dat eet ik nou net niet. Ik bestel het enige niet-visgericht: kip. De eigenaar kijkt me vreemd aan. Wie bestelt nou kip in dit visrestaurant? Kip is inderdaad niet de specialiteit van dit restaurant blijkt even later. De patat smaakt naar vis en de porties zijn

klein. Eten blijkt gelukkig het enige minpunt hier. Het bier smaakt wel weer heerlijk. De kamers zijn schoon en de bedden prima. Na het eten lekker op het balkon met een biertje luisteren naar de noordse nachtegallen. De nog wat lege maag gevuld met Nederlandse borrelnoten.

Ons hotel

Oja nog 1 opmerkelijk ding over het hotel. Op de gang staan potjes met geurstokjes of iets dergelijks. Als je je ogen dichtdoet waan je je in een kauwgumballenfabriek. Mierzoet.

Om 8 uur wordt er morgenvroeg ontbijt geserveerd. Het avondeten hield niet over

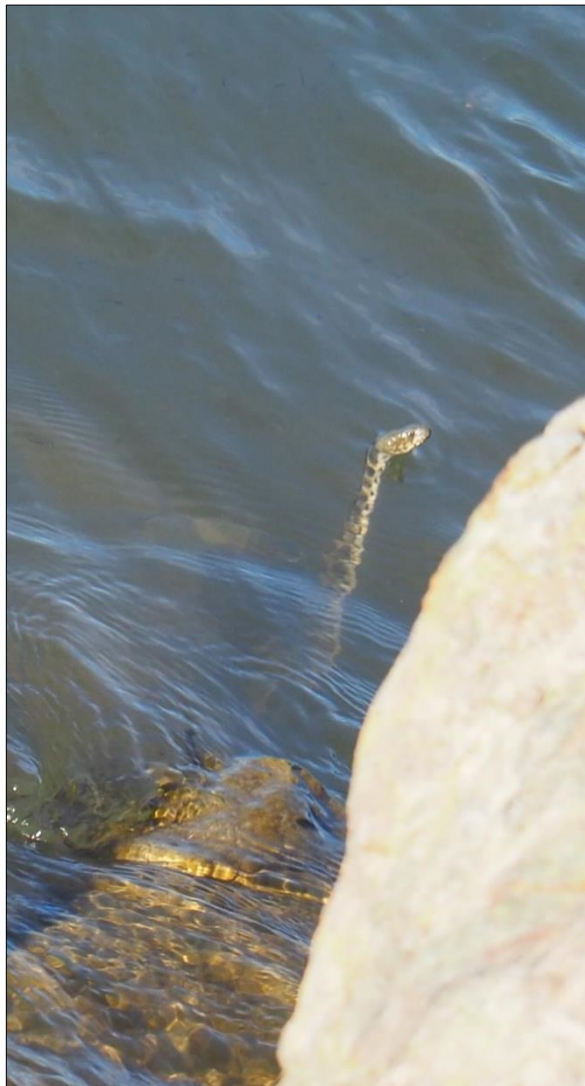
maar we wagen het er maar op. De hoteleigenaar vraagt ons of we morgenvroeg een boottochtje door de delta willen maken. Dat lijkt ons wel wat.

25 mei

Voor het ontbijt gaan Martin en ik eerst even een stuk wandelen langs de oever van de Donau. We moeten maar een klein stukje door het dorp. Aan het eind van het dorp ligt links van het zandpad een autosloperij. Een tiental honden bewaakt het terrein. Het is gelukkig goed omheind. Aan de rechterkant een oud vervallen hotel. Houten gevels, uitbouwtjes met tierlantijntjes en meerdere lagen hoog. Vroeger moet dit “pipihuis” een prettige plek voor de welvarende Roemenen zijn geweest. Door achterstallig onderhoud ziet het er nu spooky uit. Het onverharde weggetje buigt, na de sloperij, naar het water toe. De weg is onverhard. Als de honden uitgeblaft zijn wordt het weer stil. Alleen de vogels maken geluid. Het zonnetje komt net op. Mooi hier. Een wat vreemd zingende braamsluiper in een struikje. Tijdje naar geluisterd maar we kunnen er niets anders van maken. Een buidelmee roept zijn ijle roep. Naarmate we verder lopen wordt het zandweggetje steeds slechter. Nog een klein stukje verder. Dan, van een bosrijk eilandje, de kenmerkende roep van een grijskopspecht. Ha leuke soort. Ook de noordse nachtegale zingen nog steeds volop. Aan de waterkant flitst nog een ijsvogel voorbij.

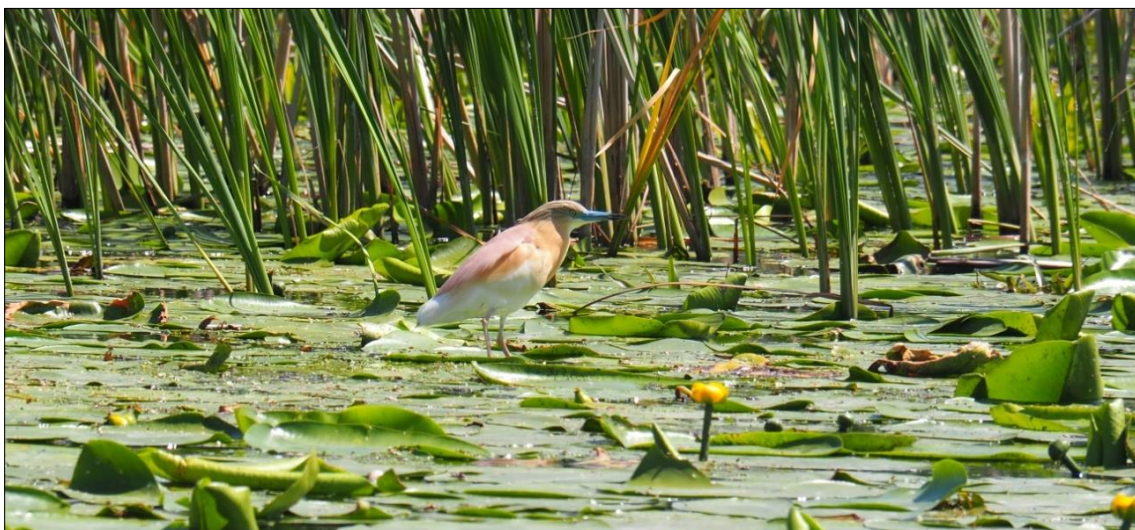
Het is tijd om naar het ontbijt te gaan. Hopelijk bevalt dit beter dan het avondmaal. Als we aan tafel zitten te wachten vliegen er 3 dwergaalscholvers over. In het water onder ons weer een dobbelsteen slang. Dan het ontbijt. En dat ziet er heerlijk uit! Geroosterd brood met gebakken ei, kaas en ham. En meer dan genoeg. Lekkere bak koffie er bij. Prima start zo. Afgelopen dagen op de route ons ontbijt gegeten, maar dit bevalt eigenlijk wel wat beter. Nadeel is alleen dat je later op pad bent.

Rond half 10 vertrekt het bootje. De tocht zal zo'n 3 uur duren.

Eerst varen we met hoge snelheid over de brede rivier, maar al snel duiken we een smal kanaal in. Alleen water en bomen hier. We kunnen de struiken aan weerszijden bijna aanraken. Onze gids (hoteleigenaar) vaart even rustig. We horen enkele gekraagde roodstaarten zingen. Dit zullen de enige zijn die we deze reis zullen horen. Helaas wordt al snel de gashendel opengedraaid. Voor ons af en toe purperreigers, kleine zilvereigers en ralreigers. De snelheid wordt dan geminderd zodat we de vogel beter kunnen zien. We moeten ook foto's maken (you take picture!)

van blauwe reigers, knobbelzwanen met jongen en wilde eenden. Niet de soorten waarvoor we gekomen zijn maar als de hoteleigenaar ons dat opdraagt dan doen we dat maar braaf. Soms vertelt hij interessante zaken over de delta, maar een vogelaar is het niet. Dat is wel jammer. We komen het kanaal uit en varen een meer op. Het meer is omzoomd met riet en bomen. Nergens bebouwing, windmolens of elektriciteitskabels te zien hier. Op het water waterlelies. Veel witwangsters, aalscholvers en dwergaalscholvers. Ook roodhalsfuten en witoogeenden. Dit patroon (kanaal – open water) herhaalt zich enkele keren.

Vanaf links boven: purper-, kleine silver-, blauwe- en ralreiger

Hij stuurt ons ook zo ongeveer in een aalscholverkolonie. We komen wel heel dichtbij. Ook blijven we er vrij lang liggen. Mag dat allemaal? Had niet zo gehoeven. We verrassen ook een bruine kiekendief. Hij zit

nog geen 5 meter naast ons in een struikje. We speuren de lucht af naar zeearenden. Daar moet het hier vol mee zitten. Maar het lukt niet deze te zien. Het laatste stukje voordat we weer terugvaren is het meest interessant.

Witwangstern

Roodhalsfuut

Visdief

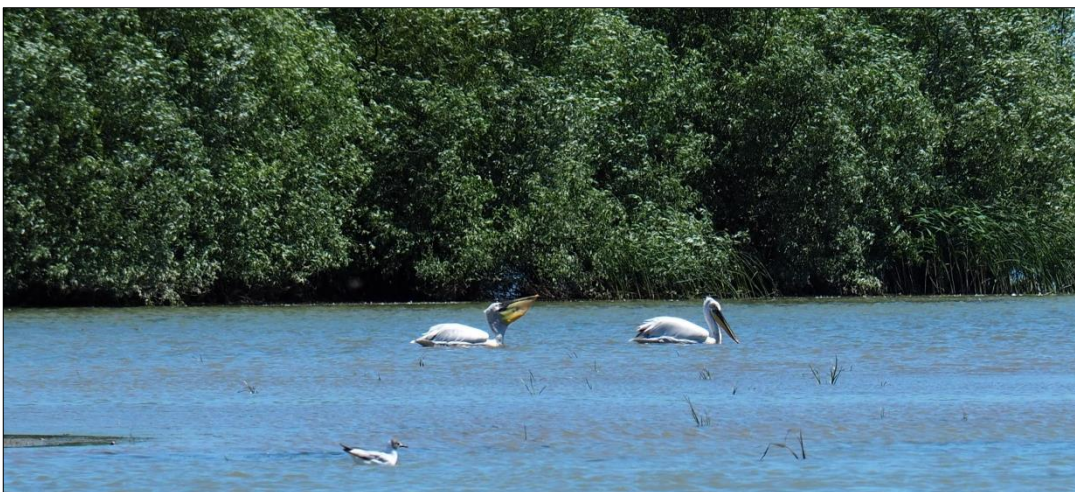
Dit stuk was tot 10 jaar geleden nog landbouwgrond. Nu weer teruggegeven aan het water en de natuur. De houten elektriciteitsmasten die iets boven de waterlijn uitsteken staan er nog. Onze hoteleigenaar denkt het zijne van deze “verspilling van landbouwgrond” maar het is wel donders vogelrijk hier. Voor het eerst kroeskoppelikanen dichtbij. Ook roze

pelikanen en een zwarte ibis. Op de zandstrandjes staan naast kokmeeuwen, kieviten en visdieven, 15 reuzensterren. Jammer dat we hier lastig met de auto kunnen komen. Was een gebied dat we eigenlijk veel langer hadden willen bekijken. En dan het liefst met een telescoop. Maar de tijd zit er op. Terug naar het hotel.

Later, thuis, bij het inzoomen van de foto's zou blijken dat op 1 van de foto's, een 100 meter achter de reuzensterns, een zeearend aan de grond zit. Helemaal gemist..

Reuzenstern

Kroeskoppelikaan

In het hotel bestellen we net als vanmorgen nog een keer ontbijt. Het levert ons een vragende blik op van de hoteleigenaar, maar even later komt het geroosterd brood, vlees, kaas en wat groente weer op tafel. Jus d'orange en koffietje erbij. Heerlijk.

Vanmiddag naar het zuid-oosten langs een Donau-arm naar Marighiol. Voor het eerst staat er een interessante waarneming in observation.org. Er wordt namelijk een reuzenzwartkopmeeuw gemeld. Er is een aantal gebieden in de omgeving die volgens "Gosney" interessant zijn, maar eerst racen we naar de reuzenzwartkopmeeuw. Het is een half uurtje rijden. Enkele decennia geleden heeft de betreffende plek tot laat in het voorjaar vol water gestaan. Nu moeten we met de auto een stuk doorrijden over een zandweggetje met aan weerszijden gras. Ziet

Reuzenzwartkopmeeuw

er droog uit. Ook hier zijn de effecten van klimaatverandering goed zichtbaar. Locals vertelden ons dat het de laatste 10 jaar steeds droger wordt in het gebied. Beetje hetzelfde als in Turkije een paar jaar geleden. Eens fantastische moerassen, nu weinig meer van over. In Turkije waren er ook nog irrigatie-kanaaltjes om het schaarse water naar de landbouwgebiedjes te krijgen. In Roemenië lijken ze beter in het conserveren. Geen irrigatie-kanaaltjes hier. En dat is maar goed ook want er is nog maar een klein beetje water over. Bij het water In het midden van een grote groep pontische meeuwen staan de 4 reuzenzwartkopmeeuwen! Een van de doelsoorten van deze vakantie! Prachtig!

De weg buigt af naar het zuidwesten richting Colina. Ook hier een tweetal meertjes die droog zijn gevallen. Tenminste daar lijkt het op. Door het riet is er geen water zichtbaar. In Colonia pakken we een onverharde route naar het grote meer; Lacul Razim. De weg is onverhard en droog. Rondom ons heen wat grassen en zand. Overstromingsvlaktes van de Donau. Geen heuveltje te bekennen. Ook geen water. Lijkt een goeie plek voor leeuweriken maar er zitten geen vogels op de grond. Dan maar omhoog kijken. Een mannetje roodpootvalk vliegt over. Niet iets om elkaar op te wijzen zo langzamerhand. Voor twee arenden zetten we de auto wel even stil. Dwergarenden. Dan roept Martin in een keer "Een grote valk!". Oe dit is wel interessant. Vliegt 1 keer voorbij draait om en komt nog een keer voorbij. Hij geeft een echt showtje! Hij gaat loeihard maar ik kan er een paar foto's van maken. Een sakervalk! Gaaf zeg. We zijn in een keer weer wakker. Prachtig hoor.

Sakervalk

Zo'n 15 minuten later komen we bij het meer aan. Tenminste.. het meer ligt achter een walletje met daar tussen veel begroeiing. Het water is bijna niet te zien. Een boer met wat koeien loopt op het zandpad en zwaait. Ook een hotel hier. Maar deze lijkt gesloten. Wie gaat hier naar toe vraag ik me af. Einde van een kilometers lang zandpad. We lopen tussen de koeien door. We kunnen niet bij het meer komen. Er loopt ook nog een smal kanaaltje tussen ons en het meer. Een nest van een buidelmees hangt in een boom aan de overkant. De vogel laat zich even mooi bekijken. Hij/zij is niet zo gesteld op toeschouwers. Ook twee ijsvogels schieten over het water. Krooneenden en opnieuw een reuzenzwartkopmeeuw vliegen over. Naast de weg ligt een grote donkere slang opgerold. Weer een dobbelsteenslang? We houden zekerheidshalve maar wat afstand. Even laat hij zich mooi bekijken en glijdt er daarna vandoor. Op een enkele plek kunnen we het meer zien. Maar het waait hard. Niets op het water. Af en toe lijkt er van ver geratel uit het riet te komen. Soms lijkt het weg en dan is het er weer. We komen er niet achter maar een vogel lijkt het ons niet. Het is inmiddels al 17:00 uur. Langzaam maar weer terug. We zijn eerder op de dag langs Mahmadu gekomen. Dat zag er voor wat betreft restaurantjes wel veelbelovend uit.

Alleen vlak voor Mahmadu gaan we nog even wat langer uit de auto. Over een smal betonblok en vervolgens langs een smal beekje. Het passeren van het betonblok vergt de nodige souplesse maar we

komen allemaal aan de overkant. Ook hier weer een ijsvogel over het water. Voor ons plonst een grote muskusrat in het water. Martin ziet nog een grijskopspecht langs vliegen. En ook hier weer buidelmezen. Maar dat was het. Het is mooi geweest. Eten nu.

In Mahmadu aan de waterkant vinden we een leuk restaurant. De kaart is hier een stuk uitgebreider dan die van ons hotel. Leuke bediening ook. Tijdens het eten vliegen er nog een tweetal witwangsterns langs. Het eten smaakt prima. Maar ook hier geldt weer: voorafje en nagerecht is wel gewenst.

Terug bij het hotel besluiten we nog een nachtwandeling te maken. Voorbij de autosloperij met al zijn honden. In de hoge bomen net buiten het dorp roepen jonge ransuilen, verder blijft het rustig. Wel stuift er iets groots uit het riet naast ons weg. Het is even schrikken maar het spoedt zich met grote snelheid bij ons vandaan. Het is meer van ons geschrokken blijkbaar dan wij van hem. Geen idee wat dat heeft kunnen zijn.

26 mei

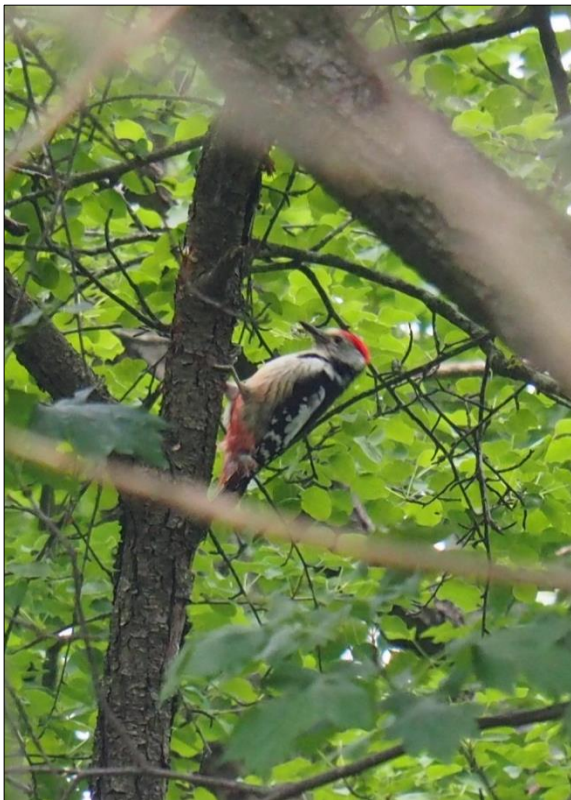
Aan de overkant van de rivier zingen zoals elke ochtend weer noordse nachtegalen. En het is wederom heerlijk weer. Veel geluk gehad daarmee. In het begin van de vakantie heeft het een halve dag wat gemiezerd maar verder was het prachtig. Niet te warm, weinig wind en zonnig. Er vliegt weer een groepje roze spreeuwen over. Een rondje rond het hotel levert nog een jonge uil op die rustig in een oude wilg zat te roesten. De oude wilg viel mij wel op, de uil niet. Leuke foto van een oude boom dacht ik. Op het moment dat ik afdruk maakt de jonge uil zich uit de voeten. Nog op de foto gecheckt maar de uil staat er helaas niet op. Wellicht 1 van de jonge ransuilen van gisteravond.

Na het overheerlijke ontbijtje zetten we koers richting de bossen en de heuvels.

Onderweg zijn er nog wel een paar interessante plekken. Bij Mineri duiken we van de hoofdweg af richting de lager gelegen moerassen. Ver komen we niet met de auto. Deze wordt tussen de lage struiken aan de kant van het smalle weggetje gezet. Vanaf hier lopen we langzaam het gebied in. Vogels zien lijkt hier lastig te worden. De struiken groeien over het pad, daarachter enorme rietvelden. Een krekelzanger zingt in de dichte struiken. Iets verder de droge ratel van een sprinkhaanzanger. Toch vrij zeldzaam hier en onze enige waarneming van deze ratelaar. Over ons heen vliegt een kwak en ook zijn de buidelmezen weer present.

Nabij Telifa wordt een rouwmees gemeld. Dat ligt mooi op de route. Hoe deze soorten gevonden worden vraag ik mij wel eens af. We zijn inmiddels in een bosrijk en heuvelrijk gebied terecht gekomen en de betreffende spot ligt enkele 100-en meters in een soort boomrijke bergweide. Geen wandelpad of iets dergelijks aanwezig. Wie zoekt hier nou naar vogels? Maar na enig zoekwerk vinden we warempel de rouwmees. Ook hier loont het om omhoog te kijken. Een schreeuwarend vliegt over. We zoeken nog even naar vlinders maar veel valt hier verder niet te zien. Een half uurtje verder, op een veel rustigere plek

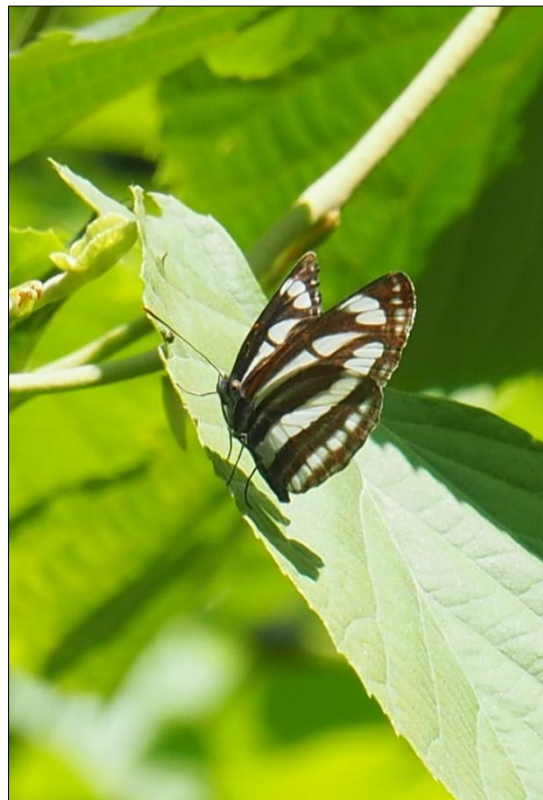

Middelste bonte specht

Iets voorbij het klooster zetten we de auto naast het onverharde weggetje en lopen we verder over het pad het bos in. Naast ons een familie boomklever. Iets verder op zingt een fluiters. Er rijdt een auto ons voorbij. Blijkbaar is het weggetje toch goed te doen met de auto. Aangezien het pad ook nog eens

zetten we de auto weer aan de kant. Ook hier weer rovers over ons heen. Een slangenarend en een dwergarend. In het bos iets verder op roept zowaar een bosuil. Midden overdag. Apart.

De volgende stop is de Cocosmonastery. "Goed voor spechten" zegt "Gosney". Als we net de afslag naar het klooster nemen ligt er links naast ons een loofbos. Ziet er al leuk uit. Toch maar even uit de auto. We lopen een klein stukje het bos in maar het pad stopt al snel. Geen doorkomen aan. Wel horen we een middelste bonte specht en een kleine vliegenvanger. Veel belovend begin!

Lathyruszwever

oneindig ver door lijkt te lopen besluiten we de auto op te halen. Hier en daar stappen we uit om te luisteren en te kijken. Bij een open plek zetten we de auto neer en eten een broodje. 100-en libellen hier. Ook een gaai. Verder langs het onverharde pad veel fluiters.

Ook geregeld middelste bonte spechten, kleine vliegenvangers en appelvinken. Na de lunch de auto in, maar op een gegeven moment wordt het pad zo smal dat de takken beide zijden van de auto raken. Tijd om om te keren. Voor ons vliegt nog wel een prachtige vlinder. Een Lathyruszwever. We stoppen nog op enkele plekken in het bos maar heel spectaculair wordt het niet. Ook de plek waar het goed roofvogels kijken is volgens Gosney levert weinig op. Een dwergarend vliegt nog over maar daar wordt niet zo veel aandacht aan besteed. Dat geldt ook voor de wespennieven. We zijn de laatste dagen te veel verwend.

Terug in het bos horen we nog een roepende zwarte specht, groene spechten en een taigaboomkruiper. Ook nog een leuke vlinder: de zwarte apollovlinder. Wel veel nieuwe soorten gezien vandaag, maar beduidend minder spannend dan de delta vind ik.

S 'avonds weer terug naar hetzelfde restaurantje als gisteren. Vriendelijke

bediening, lekker eten. Vanaf ons tafeltje zien we nog een sliert van 107 roze pelikanen voorbij trekken.

Terug bij het hotel vliegt er in de avondschemering nog een kwak over.

Onder het drinken van het "verplichte" biertje bespreken we wat we morgen gaan doen. De laatste dag. Terug de delta in? Of nog een keer naar het bos? We zouden vandaag eigenlijk naar het Babadag forest gaan maar door de afstand en ons "getreuzel" onderweg hebben we dat niet gehaald. Morgen nieuwe poging? Maar zien we dan nog wel nieuwe dingen? Of toch maar de delta in? Daar zijn nog wel de meeste nieuwe soorten te zien lijkt het. We besluiten toch naar het bos te gaan. Naar Babadag via Macin. Bij deze laatste plaats liggen een paar steengroeves en rotspartijen waar nog enkele interessante soorten gezien kunnen worden.

Roze pelikanen

27 mei

Net als de afgelopen dagen wordt het ontbijt pas om 8 uur geserveerd. Eerst maar een wandelingetje langs de oever. De afgelopen twee keer in zuid oostelijke richting nu naar het noordwesten. Net achter de parkeerplaats van ons hotel ligt een wilgenbosje op de oever van de rivier. De afgelopen dagen zong hier af en toe een vogel die zich slecht liet zien en die we niet op naam konden brengen. Als we langs de plek lopen zingt hij weer voluit. Nu maar even geduld hebben en hopen dat hij zich wat beter laat zien. Het duurt niet lang. Hij komt uit de struiken en zingt een tijdje op een plek die voor ons goed te zien is. Het is een oostelijke vale spotvogel. Hehe eindelijk duidelijkheid. Ook weer twee baltsende wielewalen in het bosje.

Oostelijke vale spotvogel

Om 8 uur aan het ontbijt en met goed gevulde maag naar Macin. Onderweg vliegt er weer een dwergarend over. We laten ons verder niet afleiden en rijden in 1 ruk door naar de steengroeves. Een uurtje later komen we daar aan. We rijden een onverharde weg op tot een groot hek verder rijden niet meer mogelijk maakt. Hierachter ligt de grote steengroeve, maar net voor het hek kunnen we rechtsaf naar een wat kleinere. Het onverharde landbouwpaadje hobbelt en stuift maar het is niet ver. Aan de linkerkant rijzen kale rotspartijen omhoog. Ziet er interessant uit. Rode rotslijster en blonde tapuiten zouden hier te zien zijn. Maar als we uitstappen is onze eerste nieuwe soort niet 1 van deze twee maar een roodkopklauwier. Toch verrassend. Die hadden we niet meer verwacht. Het is wederom goed warm. Als ik omhoog kijk naar de wolkeloze blauwe lucht vliegt er een mannetje balkansperwer over. De donkere vleugelpunten steken scherp af tegen het lichte lijf en de blauwe lucht. Blijft prachtig. De telescopen worden uit de auto gehaald. In een kale tak boven in een boom zit een Syrische bonte specht. Om ons heen zien we enkele izabeltapuiten, maar op de rotswand is het rustig. Wel vliegt er een bonte tapuit rond, maar de blonde kunnen we niet vinden.

Balkan sperwer

Izabeltapuit

Na een uurtje op verschillende plekken speuren en turen willen we het net opgeven

en doorrijden naar Babadag als er een busje over het onverharde pad aan komt rijden. Het stopt zo'n 50 meter bij ons vandaan. De deuren gaan open, mensen stappen uit, een tafel wordt uit geklapt en er komen allerlei lekkernijen tevoorschijn. We kijken het ons met enige verbazing aan. 1 van de heren komt op ons aflopen. Het blijkt een Roemeense gids te zijn die met zijn groep op zoek gaat naar de rode rotslijster. Hij vraagt of we ook wat mee willen pikken van de tafel. Ziet er heerlijk uit. We slaan zijn aanbod dan ook niet af. Als we met de groepsleden aan de praat komen blijken we met een aantal dezelfde moedertaal te delen: Belgen. Leuke en fanatieke vogel/vlinderaars. Achter ons langs vliegt wederom een groep roze spreeuwen. De gids verteld daarover dat er een influx gaande is van roze spreeuwen. Eens in de zoveel jaren heb je dat hier en dan zijn er enkele weken overal roze spreeuwen te zien. Sommige blijven hangen om te broeden

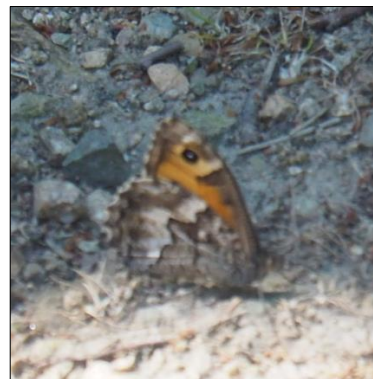
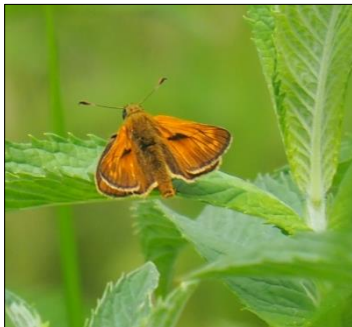
vertelt hij ons. Ha, dat verklaart het. Een paar jaar geleden veel oostelijker (Georgie) hadden we slechts 2 groepjes gezien en hier bijna dagelijks. Hij vraagt ons of we mee omhoog de rotsige heuvels in willen. Er loopt een smal wandelpad de bergen in vanaf de plek waar wij nu staan. Eerst slaan we zijn aanbod af. We willen namelijk naar Babadag, maar uiteindelijk besluiten we toch in te gaan op zijn aanbod. Babadag zullen we ook vandaag niet bereiken. Het is nog een behoorlijk stuk rijden en veel nieuwe soorten zullen we daar niet meer zien is de verwachting.

De groep loopt ver uit elkaar over het pad. De gids loopt voorop en vertelt honderduit over het gebied en de vogels. Interessant om achtergrond info te krijgen. De blonde tapuit, vertelt hij, is erg lastig te vinden. De meeste blonde tapuiten die hier te vinden zijn hybridiseren met de bonte. Wel hoopt hij op de rode rotslijster.

Enkele Belgen lopen wat verder achterop en houden zich meer met vlinders bezig. Over het pad sippelt wat water. Blijkbaar voor vlinders zeer aantrekkelijk. Een waar vlinderparadijs hier. 10-tallen kardinaalsmantels en enkele keizersmantels doen zich aan het

waterstroompje te goed. Daarnaast kleine vuurvinder, aardbeivlinder, groot dikkopje, klein geaderd witje, lathyruszwever, tweekleurige parelmoervlinder, oostelijk marmewitje, bruin blauwtje en bloemenblauwtje.

Vanaf links boven: lathyruszwever, kleine vuurvinder, aardbeivlinder, groot dikkopje, heideblauwtje, tweekleurige parelmoervlinder, kardinaalsmantel, oostelijk marmewitje, heivlinder

De gids heeft wat meer met vogels en loopt steeds verder voorop. Over ons heen vliegt een arendbuizerd. Verderop horen we de gids roepen dat hij een rode rotslijster heeft gezien. Als wij aankomen is de vogel gevlogen. Naast het pad pakt hij een insect uit het hoge gras. En wat voor 1. Een bronzen

tanksprinkhaan. Wat een immens beest! Strikt beschermd hier geeft hij aan. Ook vindt de gids nog een rouwmees. Zo'n 100 meter verderop zijn we op een plateau beland. Hier gaan we niet verder. Hier wel een rode rotslijster die zich goed laat bekijken. Verder geen vogels meer. Wel struint er nog een vos tussen de rotsen door.

Arendsbuizerd

We lopen rustig met de groep naar beneden. We kijken uit over de immense landbouwvlakte onder ons. De Belg waar ik mee oploep vertelt dat deze vlaktes tot de jaren 50 ook onderdeel uitmaakten van de overstromingsvlakte van de Donau. De Nederlanders hebben dat meer dan een halve eeuw geleden in opdracht van de Roemeense overheid drooggelegd en in cultuur gebracht. Het verhaal gaat, vertelt de Belg, dat de Nederlandse ingenieurs die hier kwamen na het zien van het gebied terug zijn gegaan naar de Roemeense opdrachtgevers met de vraag of ze wel zeker wisten dat dit prachtige gebied aan de natuur onttrokken moest worden... Moet prachtig zijn geweest en de delta was toen blijkbaar nog veel groter en indrukwekkender dan het nu al is.

Al met al een leuke wandeltocht. We nemen afscheid van de groep en aangezien het al laat in de middag is rijden we terug naar "ons" restaurantje.

De afgelopen avonden werd het snel frisser. Nu is het aangenaam. We drinken nog een biertje op het terras en gaan terug naar ons hotel. De tassen worden ingepakt. Morgen vliegen we terug.

Bronzen tanksprinkhaan

28 mei

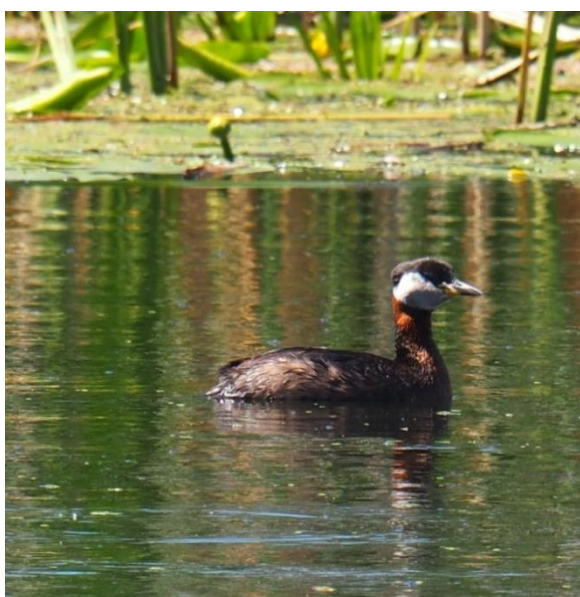
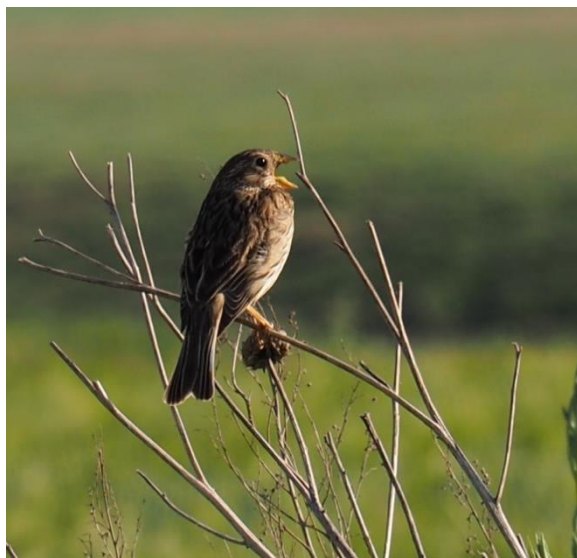
Heel vroeg hoeven we er niet uit. Ons vliegtuig vertrekt pas om 1300 uur, maar het is nog zo'n 3 uur rijden. We vertrekken voor 8 uur, dus ontbijten kunnen we helaas niet. We zijn de enige gasten in het hotel. Er zit niemand achter de balie. We leggen de sleutel op de bar en sluiten de deur achter ons. Helaas zit de reis er op. Vooral dit hotel was fantastisch. Ligging prachtig, personeel en kamers ook helemaal top.

Op de terugreis zien we zowaar nog een nieuwe soort. Een steenuil zit op een draad. Nummer 171. In Boekarest is het druk. We zijn blij dat we ruim de tijd hebben genomen. We vinden zonder veel problemen het auto drop-of point en staan mooi op tijd op het vliegveld.

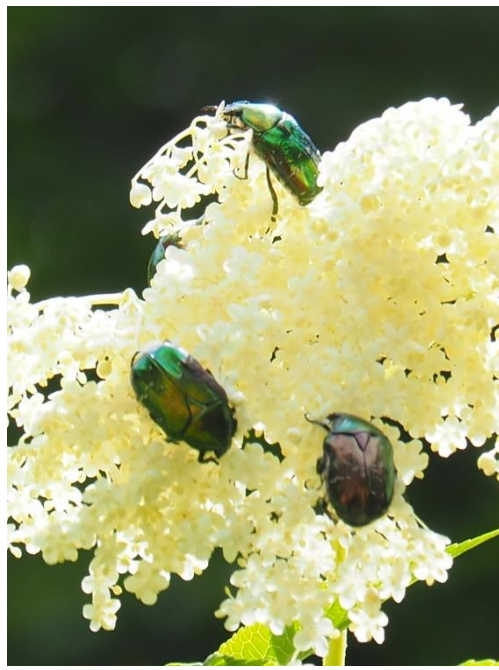
We hadden vooraf plaatsen gereserveerd in het vliegtuig maar die krijgen we niet toegewezen. Later zouden we hiervoor het geld terugkrijgen, maar verder verloopt de reis voorspoedig.

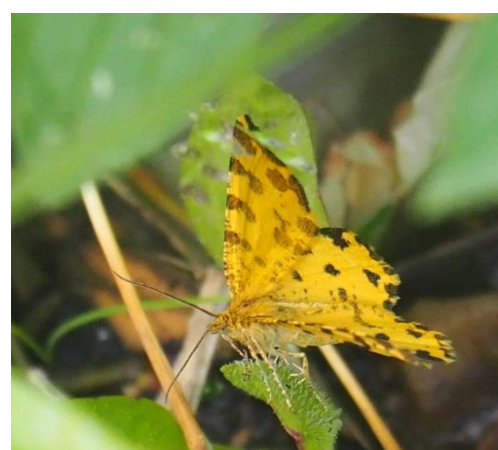
Aan het eind van de middag zijn we weer in Nederland. Dit keer zijn we niet met de trein maar staat Martin zijn auto te wachten op P3. We nemen afscheid van Lieuwe en nemen de bus naar de parkeerplaats. Ook hier verloopt alles uitermate soepel. In de vooravond word ik keurig thuis afgeleverd. Nog twee jaar wachten dan gaan we weer!

Vanaf linksboven: kuifleeuwerik, balkan kwikstaart, tapuit, grauwe gors, zwartkopgors, roodhalsfuut

Soortenlijst Vogels

Dodaars	Alleen gehoord
Fuut	Geregeld waargenomen. Met name in Delta bij Tulcea
Geoorde Fuut	Geregeld waargenomen. Meest waargenomen fuut.
Roodhalsfuut	Slechts enkele exemplaren. Alle tijdens de boottocht door de Delta
Aalscholver	Algemeen. Overal waargenomen.
Dwergaalscholver	Vrij algemeen. Net iets minder vaker gezien dan zijn grote broer.
Roerdomp	Slechts 1 auditieve waarneming. Bij Vadu.
Kwak	Geregeld waargenomen. Ook vanaf balkon hotel Nufaru.
Ralreiger	Geregeld waargenomen. Overal bij water in lage aantallen aanwezig.
Kleine Zilverreiger	Geregeld waargenomen, maar beduidend minder vaak dan bv ralreiger.
Grote Zilverreiger	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Blauwe Reiger	Ook hiervan een 5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Purperreiger	Meest waargenomen grote reiger. Overal bij rietvelden aanwezig.
Zwarte Ooievaar	Slechts 2 waarnemingen. Bij Istria en Macin
Ooievaar	Geregeld waargenomen. Ook enkele nesten in dorpen
Flamingo	Achteraf verrassende waarneming bij Vadu. Veel vaker verwacht maar toch zeldzaam hier.
Lepelaar	2 waarnemingen. Bij Vadu en Constanta
Zwarte Ibis	Enkele waarnemingen. Met name bij Tulcea.
Knobbelzwaan	Enorme aantallen in Delta bij Tulcea, maar daarbuiten ook veel gezien.
Grauwe Gans	Vrij algemeen.
Casarca	1 x waargenomen. 3 overvliegend bij Vadu.
Bergeend	Geregeld waargenomen. Groep van 20 nabij Vadu.
Wilde Eend	Geregeld waargenomen maar lage aantallen.
Krakeend	Geregeld waargenomen maar lage aantallen.
Slobeend	Slechts 1 waarneming. Bij Vadu.
Zomertaling	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Krooneend	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Tafeleend	Slechts enkele waarnemingen. Met name in in Delta bij Tulcea
Witoogeend	Geregeld waargenomen. Met name in Delta bij Tulcea
Kroeskoppelikaan	Geregeld waargenomen. Maar lagere aantallen dan de Roze.
Roze Pelikaan	Soms grote groepen van meer dan 100. Overal bij water aanwezig.
Schreeuwarend	1 waarneming van een overvliegend vogel bij Tulcea
Slangenarend	3 waarnemingen. 2 bij Tulcea en 1 bij Constanta
Dwergarend	Tussen de 5 en 10 waarnemingen, op diverse plaatsen
Grauwe Kiekendief	1 overvliegende vogel op dag 1 uur 1 net buiten boekarest
Bruine Kiekendief	Meest waargenomen roofvogel. Overal bij water in hoge aantallen.
Wespendief	3 tal waarnemingen.
Buizerd	10 tal waarnemingen, op diverse plaatsen
Arendbuizerd	10 tal waarnemingen, op diverse plaatsen
Steppe Buizerd	Lastige soort. 1 zeker exemplaar tussen groepje buizerds
Balkansperwer	3 x waargenomen. 2 x bij Tulca en 1 x net buiten Boekarest.
Torenvalk	Overal aanwezig . behoorlijk aantallen
Roodpootvalk	Tussen de 5 en 10 tal keer waargenomen, waaronder een kolonie nabij Vadu.
Boomvalk	3 tal waarnemingen.
Sakervalk	Prachtige waarneming van een jagend exemplaar nabij Colina
Patrijs	1 x vlak voor de auto langsvliegend.
Kwartel	3 x gehoord. Allen nabij Constanta.
Fazant	5 tal waarnemingen op diverse locaties.

Waterral	1 auditieve waarneming.
Waterhoen	3 tal waarnemingen.
Meerkoet	Geregeld waargenomen. Op diverse plekken.
Griel	1 x gezien. Bij Albesti.
Steltkluut	Keer of 5 waargenomen. Zowel bij Vadu als bij Tulcea.
Kluut	2 x gezien. 1 keer bij Vadu en 1 keer bij Tulcea
Vorkstaartplevier	2x 1 overvliegend. Beiden bij Constanta
Kleine Plevier	Slechts 1 waarneming. Bij Navodari
Kievit	Op diverse plaatsen, maar in kleine aantallen
Kanoet	Vrij zeldzame soort hier. Maar bij Tuzla tussen groep krombekken 2 aanwezig.
Krombekstrandloper	2 x waaronder groep van 10 bij Tuzla
Kleine Strandloper	2 x waaronder groep van 10 nabij Vadu
Kemphaan	Ook hiervan 2 waarnemingen waaronder groep van 5 bij Vadu.
Grutto	1 groepje van 5 bij Vadu.
Tureluur	1 waarneming van 1 vogel bij Vadu
Bosruiter	1 waarneming van 1 vogel bij Vadu
Groenpootruiter	Ook hiervan 1 waarneming. Roepende vogel uit een waterplasje in een steengroeve bij Palazu
Oeverloper	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Kokmeeuw	Overal 1 behoorlijke aantallen aanwezig
Dwergmeeuw	groepje van 10 ter plaatse bij Vadu,
Zwartkopmeeuw	Slechts enkele waarnemingen, maar grote groep van paar 100 vogels bij Tuzla
Reuzenzwartkopmeeuw	2 waarnemingen. 1 individu overvliegend en groep van 5 tp. Beiden bij Murighiol.
Geelpootmeeuw	Overal bij water in grote aantallen aanwezig.
Pontische meeuw	Kolonie bij Murighiol, daarbuiten ook geregeld waargenomen. Niet altijd scherp op gelet.
Dwergstern	3 tal foeragerende vogels bij Piatra.
Reuzenstern	Groep van 25 vogels tijdens excursie door de delta.
Visdief	Overal bij water aanwezig.
Zwarte stern	2 keer foeragernde vogels waargenomen bij Vad
Witwangstern	Regelmatig waargenomen en behoorlijke aantallen
Houtduif	10 tal waarnemingen.
Rotsduif	Onduidelijke bonte rots/stadsduif groepen. Overal waargenomen.
Turkse Tortel	Regelmatig waargenomen.
Zomertortel	10 tal waarnemingen.
Koekoek	Overal in lage aantallen gehoord en gezien.
Ransuil	Bij het hotel in Nafaru roepende jonge vogels
Bosuil	1 overdag roepende vogel bij Telita
Steenuil	Op de terugweg laatste nieuwe soort. Op telefoondraad langs de weg.
Gierzwaluw	Bijzonder weinig gezien. 4 tal groepjes op diverse plekken.
IJsvogel	Dagelijks bij het hotel in Nafaru. Daarbuiten slechts een enkele waarneming.
Bijeneter	Overal en in grote aantallen.
Scharrelaar	Overal maar in lage aantallen.
Hop	Overal maar in lage aantallen.
Zwarte Specht	2 x roepende vogels bij Macin.
Grijskopspecht	geregeld gehoord. Slechts 1 goed zichtwaarneming nabij Murighiol.
Groene Specht	1 x alleen roepen en 1 zichtwaarneming. Nabij Tulcea.
Syrische Bonte Specht	Enkele zichtwaarnemingen, vaker gehoord al was de gewone grote niet altijd 100 % uit te sluiten.
Grote Bonte Specht	Minder vaak dan Syrische. Op basis van geluid meer syrische dan grote bonte gehoord.
Middelste Bonte Specht	3 tal waarnemingen in de bossen nabij Macin.

Kleine Bonte Specht	slechts 1 x gezien. Nabij Albesti hoog in de toppen.
Veldleeuwerik	Geen grote aantallen maar geregeld gezien en gehoord.
Boomleeuwerik	Op diverse plekken jubelende vogels.
Kuifleeuwerik	10 tal waarnemingen op diverse plekken.
Kortteenleeuwerik	Bij Albesti enkele vogels op en naast de weg.
Kalanderleeuwerik	3 tal waarnemingen.
Oeverzwaluw	Geregeld gezien waaronder 2 tal kolonies.
Boerenzwaluw	Overal gezien maar geen grote aantallen.
Huiszwaluw	Overal gezien maar geen grote aantallen.
Duinpieper	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Witte Kwikstaart	Geregeld gezien.
Balkan kwikstaart	Meest voorkomende gele kwik. Vaak gezien.
Roemeense kwikstaart	Slechts 2 zekere waarnemingen, waarbij 1 nabij Vadu.
Roodborst	Alleen in bossen. Hier regelmatig waargenomen.
Noordse Nachtegaal	alleen rondom de donauarm waar ook ons Hotel lag. Hier dag en nacht meerdere vogels.
Nachtegaal	Op diverse plaatsen gehoord. Veel algemener dan de Noordse.
Zwarte Roodstaart	Slechts 2 waarnemingen. Waaronder 1 in de tuin van ons hotel in Novodan
Gekraagde Roodstaart	Alleen gehoord tijdens de bootexcursie door de delta.
Tapuit	Op droge onbewerkte terreinen overal aanwezig.
Izabeltapuit	10 tal waarnemingen op diverse plekken.
Bonte Tapuit	Iets verder in het binnenland regelmatig gezien. Vooral rondom onze eerste hotel bij Vadu.
Rode Rotslijster	Slechts 1 waarneming. Man en vrouw nabij Macin.
Zanglijster	Regelmatig waargenomen. Alleen in bossen.
Merel	Regelmatig waargenomen. Alleen in bossen.
Tuinfluit	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Sperwergrasmus	3 tal waarnemingen.
Zwartkop	Regelmatig waargenomen. Alleen in bossen.
Braamsluiper	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Spotvogel	Bijzonder talrijk in bossen.
Oost. Vale Spotvogel	Enkele zingende vogels nabij ons hotel in Navaru.
Grasmus	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Snor	3 tal waarnemingen op diverse plekken.
Krekelzanger	Bijzondere waarneming midden in de stad in Novodan. Daarnaast nog tweekeer auditief.
Cettiszanger	Slechts 2 x de explosieve zag gehoord.
Veldrietzanger	3 tal zingende vogels nabij Constanca
Kleine Karekiet	Enkele keren gezien, veel vaker gehoord.
Bosrietzanger	Slechts 1 x een zingende vogel nabij Constanca
Grote Karekiet	Bijzonder talrijk.
Fluiter	In de bossen 5 a 10 zingende vogels gehoord.
Tijftjaf	10 tal keer gehoord/gezien.
Gr. Vliegenvanger	Vrij talrijk. Op diverse plekken.
Bonte vliegenvanger	3 tal zingende vogels in de bossen bij Tulcea
Kleine Vliegenvanger	Enkele zingende vogels in de bossen bij Posta.
Koolmees	Regelmatig gezien en gehoord
Pimpelmees	In de bossen enkele waarnemingen. Maar weinig.
Rouwmees	2 tal waarnemingen, waaronder een vogel op de "bergkam" bij de blauwe rotslijster
Staartmees	3 tal waarnemingen op diverse plekken.
Buidelmees	Geregeld gezien. Vaak gehoord.
Baardman	Keer of 3 gehoord. Enkele keer gezien. Verschillende plekken.

Boomklever	Een familie in het bos bij Posta.
Taiga boomkruiper	Slechts 1 waarneming bij Niculitel
Grauwe Klauwier	Erg algemeen. Op sommige plekken hoge dichtheden.
Kleine Klapekster	3 waarnemingen. Alle in de omgeving van Constanta.
Roodkopklauwier	1 waarneming tijdens de laatste vogelkijkdag. Bij Macin.
Ekster	Regelmatig waargenomen.
Gaai	1 roepende vogel bij Albesti.
Kauw	Regelmatig waargenomen.
Roek	Algemeen. Overal waargenomen.
Bonte Kraai	Algemeen. Overal waargenomen.
Raaf	3 tal waarnemingen van overvliegende vogels. Op diverse plekken.
Roze Spreeuw	Opvallend vaak (5-10) waargenomen. Meestal in groepen van ongeveer 50.
Spreeuw	Algemeen. Overal waargenomen.
Wielewaal	Algemeen. Overal in bos of bij bosjes te horen en soms te zien.
Spaanse mus	Niet elke mus in de kont gekeken maar in ieder geval twee groepen gezien. Bij Constanta.
Ringmus	Vrij algemeen. Op diverse plekken gezien.
Huismus	Algemeen. In dorpen en steden veel gezien.
Kneu	3 tal keer gezien en gehoord.
Vink	Algemeen
Groenling	3 tal keer gehoord en of gezien.
Putter	Enkele keren overvliegende vogels.
Appelvink	Keer of 5 gehoord. Enkele keer gezien. Op diverse plekken.
Ortolaan	Vrij algemeen. Op diverse plekken gezien.
Grauwe Gors	Algemeen.
Zwartkopgors	5 tal waarnemingen op diverse locaties.
Rietgors	Bij riet regelmatig waargenomen.

Totaal 171

Soortenlijst vlinders

Oostelijk graslanddikkopje
Groot dikkopje
Bretons spikkeldikkopje
Aardbeivlinder
Duinparelmoervlinder
Tweekleurige parelmoervlinder
Kleine parelmoervlinder
Knoopkruidparelmoervlinder
Veldparelmoervlinder
Toortsparelmoervlinder
Kardinaalsmantel
Keizersmantel
Kleine vuurvlinder
Grote vuurvlinder
Distelvlinder
Heivlinder
Atalanta
Oostelijk marmerwitje
Klein geaderd witje
Klein koolwitje
Oostelijk reseda witje
Bruin blauwtje
Bloemenblauwtje
Icarusblauwtje
Heidelbauwtje
Klaverblauwtje
Lathyrus zwever
Zwarte apollovlinder
Bont zandoogje
Hooibeestje
Argusvlinder
Koningspage
Gehakkelde aurelia

Totaal 33